

Laval Rómában

Mire ezek a sorok megjelennek, már kefélik és fényesítik azoknak az olasz államférfiaknak cilinderét, akik a francia külügyminisztert várni fogják a római pályaudvaron. Mert hosszú és bizonytalan kimenetelűnek ígérkező tárgyalások után mégis sikerült nyelbeütni a római látogatást. Ebből pedig arra lehet és arra kell következtetni, hogy Páris és Róma külügyi hivatalai a köztük fennforgó vitás kérdésekben már megegyeztek s Laval és Mussolini már csak perfektuálni fogják a megállapodást. A párisi híradások szerint előfeltétele volt ugyanis a római utnak, hogy Laval már biztosra mehessen. Érthető okoknál fogva Franciaország presztizs-kérdésnek tekintette, hogy külügyminisztere eredmény nélkül ne jöhessen haza Rómából.

Három kérdés fog szerepelni a római tárgyalások napirendjén. Az első bennünket nem nagyon érdekel. A mi tengertől megfosztott kis országocskánknak igazán kevés érdeke fűződhetik ahhoz, hogy miként szabályozzák Tuniszban élő olasz állampolgárok jogi helyzetét és milyen határkiigazításokat kap Olaszország a tripoliszi és tuniszi oázisok vidékén. Sokkal fontosabb ellenben a másik két kérdés, Ausztria függetlenségének garantálása és a dunai államok ügyének rendezése. Mindkét kérdés a legközvetlenebbül érdekel bennünket, egyrészt, mert rólunk van szó, másrészt, mert teherpróbáját jeleníti a Magyarország és Olaszország között fennálló diplomáciai kapcsolatnak és barátsági szerződésnek.

Ausztria függetlensége nekünk igen fontos érdekünk. Magyarországra nézve nem közböbs, hogy ki a nyugati szomszédja, Ausztria-e, vagy pedig az expanzív törekvéseiben a délkeleti irányba szorított nagy német birodalom. A kisantant országok kevésbé barátságos gyűrűjében Ausztria a mi számunkra az a kapu, melyen át a nyugati kultúrájával, civilizációjával és közgazdaságával érintkezhetünk. Ha a nyugati hatalmak garantálják Ausztria függetlenségét, az a mi számunkra is csak üdvös lehet. De éppen annyira fontos a mi számunkra az az olasz kíváncsi is, hogy ez a garancia csak Ausztriára vonatkozzék és ne kössék össze a békeszerződések sérthetlenségének tételével. Az egyetlen pont, amely a kötetekre terjedő békeokmányban egy reménysugarat csillogtat meg számunkra, az, hogy jogunk van kérni a tarthatatlannak bizonyult pontok revízióját. Minden béke-akaratunk mellett ez az a jog, amelyről le nem mondhatunk.

Mert hogy mi a békét akarjuk, az kétségtelen. Ennek a meggyötört, gazdasági erőiben megfogyatkozott kis országnak mindegyik békére van szüksége. Külpolitikájában Magyarország csakis a jog, igazság és méltányosság, nem pedig az erőszak fegyvereit alkalmazhatja. Éppen ezért, ha Francia és Olaszország megegyeznek abban, hogy rendet teremtenek a dunai kérdésekben és jó szolgálataikat ajánlják fel a köztünk és az utódállamok közötti gazdasági közeledés létrehozására, nekünk ez ellen nem lehet ellenvetésünk. Ellenkezőleg, mi csak örömmel fogadjhatjuk, ha enyhül a Duna-medencéjének szétbomlása által okozott nyomorúság és ha szabadabbá válik az áruk, emberek és gondolatok forgalma a trianoni határokon innen és túl.

Tagadhatatlanul felmerült a magyar közvélemény körében az az aggodalom, hogy az olasz-francia közeledés megpecsételése esetén a jövőben kisebb mértékben számíthatunk Olaszország támogatására. Kevésbé diplomatikusan megformulázva ez azt jelenthetné, hogy mi vagyunk az áldozat, melyet Olaszország meghoz világpolitikai érdekeinek kedvéért. Ebben a vonatkozásban az elmúlt évek tapasztalatai némi optimizmusra jogosítanak. A sötét feltételezésnek az ellenkezője is igaz lehet. Szeretnénk hinni, hogy az olasz-francia közeledés lesz a megértő

méltányosságnak az a hidja, amely a Budapest és Páris közötti távolságot is átíveli. Ha ez a feltevés igaz, akkor a múlt esztendő vé-

gének hallatlan feszültségei után 1935 a nemzetközi helyzet megjavulásának lehet az esztendeje.

A szegedi kisiparosok visszakapják a felsővárosi cipőgyárat

Hosszu harc után a kisiparosok szövetkezete megegyezett az IOKSz-szal, amely kivonul az üzemből — 5 évig magán-cég használja az üzemet

(A Délmagyarország munkatársától.) Többször foglalkozott már a Délmagyarország a Szegedi Kisiparosok Egyesült Cipőipari Szövetkezetének ügyével. Az elsőrangban felszerelt és 30 év óta dolgozó gyárat — mint ismeretes — az IOKSz kormánybiztosa, dr. Jakabffy Károly, a szövetkezet tagjainak hozzájárulása nélkül átadta a Szűcs Testvérek budapesti cégnek, amelynek vételár címen 100 ezer pengőt és öt éven át évi 8000 pengő bérösszeget kell fizetnie. A Szűcs Testvérek a 100 ezer pengőből 45 ezer pengőt fizettek le, míg a 8000 pengős bérösszeggel szemben megkapták az üzem félmillió pengő értékű gépberendezését, raktárkészletét és azt a 6000 pengő évi hozadékat, melyet a gyárhoz tartozó magánlakások jövedelmeznek. Az IOKSz azzal támasztotta alá, a pesti cég eljárását, hogy a szegedi vállalat a központnak félmillió pengővel tartozik.

Az ügy azonban nem maradt annyiban. Már az intézkedéseket felülvizsgáló bizottság hivatalos jelentése megállapította, hogy

a szegedi kisiparosokkal igazságtalanságok történtek

és azok korrekciójára szorulnak. De ennél is több történt. Dr. Fabinyi Tihámér kereskedelmi miniszter is közbelépett és előállott az a helyzet, hogy egy teljhatalmu kormánybiztos intézkedéseit felülvizsgáló direktórium felülvizsgálatának anyagát a kereskedelmi miniszter ismét felülvizsgáltatta és pedig báró Kruchina Károly miniszteri tanácsos által. Báró Kruchina is megállapította, hogy

a szegediekkel igazságtalanság történt.

A miniszter ez alapon határozta el, hogy valami uton-módon elégtételt nyújt. Báró Kruchina, a miniszter megbízásából Szegeden járt és itt közvetlen tárgyalásokat kezdett a kisiparosok vezetőivel. Vékes Bertalan szövetkezeti elnökkel, dr. Kersch Ferenc jogtanácsossal és még többekkel. Sikerült is egyességet létrehozni, még pedig olyant, amelyik inkább a szegedieknek kedvez, mint az IOKSz-nak. Az egyesség következtében

az IOKSz kivonult az üzemből

és csak a 37 kis üzletrészes maradt benne. Az IOKSz elleni pereket be kellett szüntetni, addig az egyességről szó sem eshetett.

A megegyezés

nagyjából a következőket tartalmazza:

Az IOKSz 1935. január 1. hatállyal a kisiparosságnak visszaadja a Kisiparosok Egyesült Cipőipari Szövetkezetének ingatlanait. (A telket nem, mert az Szeged városáé.)

1935 január 1-től kezdve öt éven át a szövetkezet tagjai kapják azt a 8600 pengős évi bérösszeget, amit Szűcs Testvérek az IOKSz-nak térítenek meg. De ebből a szövetkezet köteles 4000 pengőt adótartozások törlesztésére fordítani. 3000 pengőt pedig az IOKSz kap, szintén öt éven át a szegedi szövetkezetnél fennálló követeléseire. A megmaradó évi 1000 pengő fölött a szegediek szabadon rendelkezhetnek.

A szövetkezet ellen folyamatba tett kényszerfelszámolási eljárást felfüggesztik, illetve azt megszüntetik.

A szegedi szövetkezet veszteségeinek fedezésére a kormánybiztoság által visszatartott jótéti alap, mely körülbelül 20.000 pengőt tesz ki, az IOKSz birtokában marad és a kisiparosok erre vonatkozó jogigényeikről véglegesen lemondanak — az ingatlanok visszaadásának ellenében. A szövetkezet az ingatlanok fejében köteles még 45 ezer pengőt fizetni az IOKSz-nak, 15 év alatt.

A gyár berendezése Szűcs Testvérek birtokában marad és a cég öt évig zavartalanul használhatja az üzemet.

A kisiparosok „hüségnyilatkozatot” adnak és ebben elismerik, hogy minden, ami a szegedi gyárvállalat körül történt, nem az IOKSz igazgatóságának, hanem a kisiparosság magatartásának, illetve hibájának a következménye. El kell ismerni, hogy dr. Jakabffy Károly kormánybiztos és az IOKSz igazgatóságának valamennyi intézkedése helytálló volt, nemkülönben el kell ismerni azt is, hogy az ingatlan visszaadása nem a folyamatba tett akciók, hanem az IOKSz igazgatóságának a jóindulatából történt meg.

A megállapodás ugyan létrejött, de a szegediek egyelőre nem sok hasznát veszik, mert a gyárban továbbra is Szűcs Testvérek az urak és

csak öt év leteltével kerül vissza az egész szövetkezet a kisiparosok kezébe.

A napokban a szövetkezet rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen a megegyezést tudomásul vették. A közgyűlés az igazgatóság elnökévé Körmeny Mátvást választotta meg, akinek a megegyezés körül nagy érdemei vannak. Ügvésszük ismét dr. Kersch Ferenc lett, aki az IOKSz elleni nagy hadjáratot vezette.

Ia ámpázott **tojás** minden mennyiségben darabonként **5** fillérért kapható. **Hűtőház, Ilona u.**

Mai ajánlatunk

ÉLELMISZEREK:

1 kg-os doboz vajbab, v. zöldborsó-konzerv	—78
7 dkg Orange-Pecco tea	—98
80 dkg sima teasütemény	—98
40 dkg csokoládés teasütemény	—98
Egy negyed kg Linzer-teasütemény	—48

HAZTARTÁSI CIKKEK:

Kád szappantartó cinezett drótból	—24
Hurkatöltő 2 csővel	P 1.68
140 drb hurkapálca	—24
Drót habverő	—18
1 drb padlóviasz	—18
Szénkanna	—98
Fali sőtartó fából	—24
Kocsi lámpa	P 1.38

FARSANGI CIKKEK:

20 drb szerpentin	—18
12 csomag konfetti	—18
2 csomag hólabda	—24
Óriási papírtrombita 1 m. hosszú	—24
Töröksapka	—10
Huszársapka	—12

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCÁ SAROK